

ille : Neque enim juvat cetera persequi ad Resurrectionis rationem , & postremum Christi Adventum ; Judiciumque spectantia , quæ is ad examen adducit . Id mihi dumtaxat considerandum nunc venit , quod ad Statum Mortuorum pertinet , antequam Corporibus Resurrectio per imperium Dei novissimo die contingat .

Et miror quidem , simul etiam doleo , homines reperiri , qui quamquam Christi religionem professi , atque ad ejus tutelam , dignitatemque amplificandam suo instituto obstricti , nihil tamen non agere videantur , ut ipsam nostris temporibus enervent , ne dicam evertant . Atque hoc præsitum a Burneto quisque pius facile intelligat , immo & ipse intellexisse non injuria credendus est , quando vives Librum suum in lucem efferre non est ausus ; Britannicæ profecto gentis judicium atque odium veritus , quam melius sapere in hocce argumento omnes norunt . Verum ita sibi viventi cavet Burnetus , ut tamen parato veneno erumpendi post mortem suam locum consulto fecerit , aut lubens reliquerit . Abiit ille : quam spem secum tulcrit , ignotum est ; notissimum vero , non defuisse , qui eo e vivis sublato , tandem Libro nocte tantum digno compedes eriperunt , eumque libera luce frui jusserunt . Qui si , æque ac illius Auctor , male mereri de Christiana Religione in animum induxerunt , voti sui , quantum in ipsis est , compotes fuere , sed proborum indignationem vel apud ipsos Britannos incurrisse mihi persuadeo . Nam ubi statuas , ad Cœli gloriam , atque ad Inferorum pœnas , aditum nulli hominum hæcenus fuisse datum , neque dandum , quousque mortuos e tumulis exeitet Angelica tuba : necesse est , languere nimiam incipiat in mortalium cordibus Christianæ Religionis saluberrimum studium & amor , mirumque in modum turbetur hæcenus creditum discrimen præmii & pœnæ ab ea constitutum inter Bonos & Malos . Immortalitatem utique Animæ fatetur Burnetus , neque Præmii Spem , Metumve Pœnæ tollit , at hæc ille ita extenuat , ut quid sperandum sit , quidve timendum deinceps , vix ullus agnoscat . Jam anni fluxerunt Mille & Septingenti , ex quo divinus Magister æternam in Cœlis Vitam Justis pollicitus fuit . Si Burnetum auscultamus , nondum ille fidem solvit , omniumque Spem frustratus est ; clausa adhuc est celestis aule janua ; & tot millia millium in Domino mortuorum , mercedem adhuc expectant , vili *Somno* ac torpori : *nul-
lique operationi* addicta . Quando nam vitæ hujus post mortem corporis , quam vitam nescio quei appelles , erit finis ? Idem qui & Mundi . At quando postrema hæc dies Mundo illucescet ? *De Die illa & hora nemo scit , neque Angeli Cælorum , nisi solus Pater* , Matth. XXIV. 36. Fieri autem potest , ut nonnisi post complures , immo plurimas annorum myriades , humanarum rerum casus adveniat . Quo ergo Justorum spes abierit , atque abire in posterum possit , jam vidēs . Et quei , quæso , posita adeo enormi dilatione Retributionis , se quisquam Martyrio objiciat , fortique & alacri animo vitam det pro Christo ? Primis